

Sak. 14:7–9 (Jos haluat, voit lukea kokonaan 14. luvun)

Kerran tulee aika

- milloin, sen Herra tietää -

jolloin yö on kirkas kuin päivä

eikä ilta enää pimene.

Silloin virtaavat Jerusalemista

elämää antavat vedet.

Puolet niistä juoksee itäiseen mereen,

puolet läntiseen mereen kesät ja talvet, ehtymättä.

Sinä päivänä Herra on oleva

koko maanpiirin kuningas.

Hän on oleva yksi ja ainoa Jumala

ja hänen nimensä ainoa,

jota avuksi huudetaan.

Taustaa: Sakarjan kirjan kirjoitti profeetta Sakarja. Hänen nimensä tarkoittaa "Jahve on muistanut". Hänen todellinen henkilöllisyytensä on ainoastaan yksi kirjaan liittyvistä kysymyksistä. Kirjan tarkoituksena ei ole olla niinkään historiallinen vaan teologinen ja pastoraalinen (paimentava). Kirjan ensimmäisen jakeen mukaan se on kirjoitettu kuningas "Dareioxen toisena hallitusvuotena, sen kahdeksantena kuukautena", n. 520 eKr.

1. Mitä merkitystä ajattelet sillä, että kirjoittjana nimi on suomeksi: "Jahve on muistanut" eli "Jumala on muistanut"? Mitä sillä halutaan viestittää israelin kansalle tai lukijalle, sinulle?
2. Millon luulet Herran päivän koittavan? Onko se sinulle tärkeä tietää? Odotatako sitä? Pelkäätkö sitä? Milloin se tämän tekstikatkelman valossa tulee tapahtumaan?
3. Mitä tarkoittaa jakeessa 7. "...yö on kirkas kuin päivä eikä ilta enää pimene"?
4. Mitä tarkoittaa kielikuva jakeessa 8 "vesien virtaamisesta"? Onko se jotain hyvää vai pahaa? Onko se lupaus vain uhka? Mitä vesi tuo mukanaan kuivassa erämaassa?
5. Millaisella nimellä mieluiten puhuttelet Jumalaa?
6. Milloin olet todella huutanut Jumalaa avuksi? Kuuliko Jumala huutosi? Vastasiko hän?